

prima instanță: (judecătoria Botanica mun. Chișinău) V. Puică
instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

DECIZIE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către avocatul Bondariuc Alexandr în interesele recurenților Iacovlev Cristina și Ceaban Alexandru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ceaban Alexandru împotriva Cristinei Iacovlev și Ceaban Igor privind recunoașterea dreptului pierdut la spațiu locativ și anularea privatizării,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ceaban Alexandru și Iacovlev Cristina,

c o n s t a t ă :

La 27 iulie 2005 Ceaban Alexandru și Ceaban Lidia s-au adresat în instanțe a de judecată cu cererea de chemare în judecată împotriva lui Ceaban Igor și Iacovlev Cristina, intervenient accesoriu Agenția de Privatizare de pe lângă Ministerul Economiei și Comerțului solicitând recunoașterea dreptului pierdut a lui Ceaban Igor asupra apartamentului nr.3 din str. Cuza-Vodă 29mun. Chișinău, declararea nulității parțiale a privatizării prin excluderea lui Ceaban Igor din lista membrilor participanți la privatizarea apartamentului nr.3 din str. Cuza-Vodă 29, mun. Chișinău, obligarea Departamentului privatizării al Republicii Moldova să înregistreze modificările în contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 29 decembrie 2005 reclamanții Ceaban Alexandru și Ceaban Lidia suplimentar la cerințele invocate în cererea de chemare în judecată au mai solicitat repunerea în termenul general de prescripție extinctivă, obligarea Agenției de Privatizare a fondului de locuințe de al exclude pe Ceaban Igor din hotărârea Comisiei Republicane pentru privatizarea fondului de locuințe nr.492 din 08 mai 2003, în baza hotărârii Comisiei Republicane pentru vânzare-cumpărare, transmitere - primire a locuinței în proprietatea privată, în care Ceaban Igor

să nu fie inclus ca membru participant la privatizarea apartamentului nr.3 din str. Cuza Vodă 29, mun.Chișinău.

Prin hotărârea judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 03 ianuarie 2006, cererea de chemare în judecată înaintată de Ceaban Alexandru și Ceaban Lidia a fost admisă.

S-a recunoscut ca pierdut dreptul lui Ceaban Igor asupra apartamentului nr.3 din str. Cuza-Vodă 29, mun. Chișinău.

S-a declarat nulă hotărârea Comisiei Republicane pentru privatizarea fondului locativ a Agenția de Privatizare de pe lângă Ministerul Economiei și Comerțului nr.492 din 08 mai 2003 în partea participării lui Ceaban Igor la privatizarea apartamentului nr.3 din str. Cuza Vodă, mun. Chișinău.

S-a obligat Departamentul Privatizării al Republicii Moldova în baza Agenției de privatizare a Ministerului de Economie și Comerț în baza hotărârii modificate emise de către Comisia Republicană de Privatizare a fondului locativ nr.492 din 08 mai 2003 de a exclude pe Ceaban Igor din lista membrilor participanți la privatizarea apartamentului nr.3 din str. Cuza-Vodă 29, mun. Chișinău și de a încheia cu Ceaban Alexandru, Ceaban Lidia și Iacovlev Cristina un contract de vânzare-cumpărare, transmitere primire a apartamentului nr.3 din str. Cuza-Vodă 29, mun. Chișinău.

S-a obligat Oficiul Cadastral Teritorial să înregistreze după Ceban Lidia, Ceban Alexandru și Iacovlev Cristina dreptul de proprietate asupra apartamentului nr.3 din str. Cuza-Vodă 29, mun. Chișinău.

Nefiind de acord cu hotărârea judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 03 ianuarie 2006, la 16 aprilie 2009, Ceban Igor a declarat apel, solicitând admiterea apelului, repunerea în termen, anularea hotărârii judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 03 ianuarie 2006 și pronunțarea unei noi decizi de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de Ceaban Alexandru și Ceaban Lidia.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2009 a fost admis apelul declarat de Ceban Igor.

S-a anulat hotărârea judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 03 ianuarie 2006 și s-a transmis cauza spre rejudecare.

În cadrul rejudecării cauzei reclamantul Ceaban Alexandru prin cerere a renunțat la acțiune.

Prin încheierea judecătorei Botanica mun. Chișinău din 06 octombrie 2009 s-a admis renunțul la acțiune și s-a încetat procesul civil.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 23 iunie 2016 Ceaban Alexandru și Iacovlev Cristina au declarat recurs, solicitând repunerea în termen, admiterea recursului, casarea încheierii recurate și transmiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2016 s-a respins cererea declarată de Ceban Alexandru și Iacovlev Cristina privind repunerea în termen și s-a respins recursul declarat de Ceban Alexandru și Iacovlev Cristina.

La 30 ianuarie 2017, Iacovlev Cristina și Ceaban Alexandru au depus o cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2016, solicitând anularea deciziei, rejudecarea cauzei, cu admiterea cererii de repunere în termen a cererii de recurs și cu admiterea recursului declarat.

Drept temei au invocat prevederile art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, adică au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute petiționarului anterior.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, cererea de revizuire declarată de Ceban Alexandru și Iacovlev Cristina a fost respinsă ca inadmisibilă.

La 30 mai 2017, avocatul Bondariuc Alexandr în interesele recurenților Iacovlev Cristina și Ceban Alexandru a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii și pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii de revizuire.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu încheierea instanței de apel prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire.

La examinarea cererii de revizuire instanța nu a luat în considerație toate argumentele invocate de recurent și anume că încheierea instanței de fond din 06 octombrie 2009 a fost recepționată la 06 iunie 2016.

Menționează că încheierea instanței de apel este neîntemeiată, adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material ce a dus la încălcarea drepturilor fundamentale ale revizuentului.

În opinia recurentului reexaminarea acțiunii civile este necesară în temeiul circumstanțelor fundamentale.

Cu referire la termenul de declararea a recursului, instanța constată că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea la 17 mai 2017.

Potrivit prevederilor art. 425 din Codul de procedură civilă termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicării încheierii.

Recursul a fost declarat la 30 mai 2017, respectiv este depus în termenul prevăzut de art.425 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând materialele dosarului în raport cu argumentele recursului, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins.

În conformitate cu art.427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Analizând temeiurile cererii de recurs Colegiul reține următoarele:

Recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței prin care a fost respinsă cererea sa de revizuire, considerînd că încheierea este neîntemeiată și ilegală, fiind aplicată eronat legea materială.

La caz se observă că, decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 a fost atacată prin cererea de revizuire în drept fiind întemeiată pe prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă care statuează că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul conchide că instanța de apel corect a analizat argumentele invocate. Alegațiile invocate de către recurent precum că prin soluția emisă de instanțele ierarhic inferioare se încalcă drepturile și interesele legitime a recurentului, urmează a fi respinse ca neîntemeiat, or acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind faptul că *instanța de recurs verifică doar corectitudinea aplicării și interpretării de către prima instanță a normelor de drept material și procesual, în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat.*

De altfel, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

Instanța de recurs reține că, încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor cauzei motiv pentru care Colegiul o considerată legală.

Or, revizuirea unei hotărâri judecătorești pentru circumstanțe noi se circumscrie îndeplinirii cumulative a condițiilor prevăzute în art. 449 lit. b) Codul de procedură civilă.

Astfel, pentru a invoca un asemenea temei revizuentul trebuia să prezinte instanței înscrisuri care nu au fost folosite ca mijloc de proba în procesul soluționat prin hotărârea atacată, înscrisul trebuie să aibă forță probantă.

Or, motivele indicate de către recurent referitor la ilegalitatea încheierii recurate și aplicarea eronată a normelor de drept material, nu sunt prevăzute de art.449 Codul de procedură civilă, lista temeiurilor declarării revizuirii fiind exhaustivă și neputând fi completată, din care considerente nu pot fi reținute argumentele revizuentului în acest sens.

Prin urmare în lipsa unor temeiuri de admisibilitate a cererii de revizuire, instanța emite o încheiere de inadmisibilitate.

Revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 din Codul de procedură civilă.

La caz, însă recurentul invocă necunoașterea conținutului încheierii instanței de fond din 06 octombrie 2009 până la, 08 iunie 2016, iar după recepționarea încheierii a intrat în posesia unor probe care demonstrează faptul că recursul depus la 23 iunie 2016 împotriva încheierii judecătoreiei Botanica mun. Chișinău din 06 octombrie 2009, a fost declarat în termen.

Astfel, încheierea prin care instanța de apel a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor cauzei motiv pentru care Colegiul o considerată legală și întemeiată.

În context, instanța de recurs conchide că instanța de apel corect a constatat că revizuentul nu a probat nici într-un fel prezența temeiurilor de revizuire prevăzute de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, o hotărâre definitivă nu poate fi repusă în discuție decât în circumstanțe cu caracter substanțial și de necontestat, ca de exemplu, o eroare judiciară (*Riabykh împotriva Rusiei*, pct. 52).

Astfel, dreptul la un proces echitabil trebuie să fie interpretat în lumina principiului preeminenței legii, unul dintre elementele fundamentale fiind principiul securității raporturilor juridice (*Okyay și alții împotriva Turciei*, pct. 73), care presupune, printre altele, ca soluția dată definitiv oricărui litigiu de către instanțe să ni mai fie repusă în discuție *Brumărescu împotriva României* (MC), pct. 61 ; *Agrokompleks împotriva Ucrainei*, pct. 148.

În raport cu conținutul cererii de revizuire depuse și în sensul normelor de drept procedural enunțate instanța de recurs reține că instanța de apel a emis încheierea contestată conform prevederilor legale, a examinat faptele pe care revizuentul și-a întemeiat cererea de revizuire și s-a expus asupra motivelor invocate în cererea de revizuire.

Deci, la caz împrejurările date nu constituie pentru recurent o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Totodată Curtea a menționat că art.6 nu este aplicabil în cazul procedurii în care este examinată o cerere de revizuire a unui proces civil care s-a finalizat printr-o hotărâre definitivă (*Sablon împotriva Belgiei*, pct. 86).

Art. 6 a fost declarat aplicabil unei proceduri de terță opoziție care a avut un impact direct asupra drepturilor și obligațiilor civile al reclamanților [*Kakamoukas și alții împotriva Greciei* (MC), pct. 32].

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul a conchis de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017.

În conformitate cu art.427 lit. a) art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către avocatul Bondariuc Alexandr în interesele recurenților Iacovlev Cristina și Ceaban Alexandru.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Ceaban Alexandru și Iacovlev Cristina.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

